

... és körülönbőségét: Erre kell szervezet az egész országban, egy erős szervezet a központonban, mely a küön autonómiával bíró vidéki szövetségeket szerves kapcsolatba hozza. Ily értelemben végezték ő és társai a rájuk bízott munkát, melyet az alakuló közgyűlés elé terjeszt. (Hosszas éljenzés).

Most az elnök felkérésére, dr. Barthos Andor min. titkár lendületes és éljenzéssel többször megszakított beszédben ismertette főbb vonásaiban az egyesület céljait és feladatait. Beszédének elején, a mozgalom keletkezésének okait fejtegette. — Hatalmas, nagy vonásokban vázolta ezután a módozatokat, melyekkel a szövetség, kitűzött céljait megvalósítani óhajlja, majd rátért a szövetség szervezetének taglalására; s beszédét így fejezte be: Az individualitás és egoizmus száradásban is hisszük, hogy az ultramus nem halt meg ki és reméljük, hogy az Országos Nemzeti Szövetség jövője biztos alapon nyugszik és hogy a szövetség mind nagyobb körökre terjedve, érezetini fogja áldásos működését. Mert az az irányzat, mely a legnagyobb eszmét tartalmazza, mit emberi szív és elme felmutatni tud, képes lesz magának apostolokat nevelni és a hívek ezreit megszerezni. — Ez az eszme a szeretet: szeretet embertársaink, szeretet a háza iránt.

Hatalmas taps és éljenzés zúgott fel a teremben az elhangzott lelkes beszéd végén. Ezután Szentiványi Kálmán orsz. képviselő indítványára az alapszabálytervezetet elfogadták, Halász Ferencz kir. tanácsos, tanfelügyelő indítványára a választásokat egyhangulag ojtették meg. Elnök lett gróf Szapáry Gyula, társelnökök Hódossy Imre, Jókay Mór, Justh Gyula, Pechy Tamás és gróf Teleky Géza; alelnökök Bartha Miklós, Chorin Ferencz, gróf Eszterházy Mihály, Förster Nándor, Hotsy Pál, Nagy István és Tibad Antal. — Ezekhez még a szövetség tanácsba 185 tagot választottak; az igazgatóság pedig, mely 150 tagból áll, a következőkéül alakult meg: elnök dr. Bochner Károly, társelnökök: Matók Bela, Gelleri Mór, dr. Horváth Janos, K. Jónás Ödön, alelnökök: dr. Barthos Andor, Déry Gyula, Pachdek György, dr. Molnár Viktor, főjegyző dr. Haáger Vilmos, jogtanácsos dr. Pollak Ihes, titkárok: dr. Gaffly Dénes, Örexa Janos, dr. Lehoczky Antal, Szikora Zoltán, Rottenberg Jenő.

Felvilágosítást az »Országos Nemzeti Szövetség« (IX. Pipa-u. 20.) szívesen ad mindenkinek.

Országgyűlés.

Az országgyűlés mindket háza utolsó ülését tartotta tegnap a nyári szünetek előtt. A képviselőházban 11 órakor kezdődött a bucsutanácskozás és Bánffy Dezső báró miniszterelnök a Ház elnökeivel egyetemben gondoskodott arról, hogy a képviselők ne valami tulságosan szomorú kedélyben térjenek háza a nyári pihenőre.

Az elnöki előterjesztések után Ugron Gábor jelentkezett szólamra és az egész ellenzék mozgásba hozta, mikor rámutatott arra a házszabályellenes eljárásra, hogy az interpellációkra nemcsak a meghatározott harmincz nap, hanem hónapok, sőt évek múltán sem válaszolnak.

lett, tehát hogy kerülte volna el Hauchecorne gazda fület. Azonnal nyakába vette lábait s boldog boldogtalannak emesélte a kötélev történetét, eljéától kezdve egészen Paumelle Mariusig, aztán azt is hozzá tette:

— A mi engem legjobban bántott az egész dologban, nem a vád maga volt, hanem hogy hazugnak tartanak. Nincs bosszantóbb valami, mintha az embert hazugnak hiszik. Nap-naphosszat egybőlől se beszélt, mint erről a dologról. Az utcákon, a ki csak utjába vetődött, a csapszékban, a templom előtt, szóval mind-mind: még az idegeneket is felhívotta utjukban, hogy az ő történetét meghallgassák. Most már teljesen megnyugodott. A dolog tisztá. De aztán megint nyugtalan lett, mert a mint észrevette, még nem győzte meg eléggé az embereket.

A következő kedden ismét Goderville-be rándult, csupán azért, hogy történetét ott újabb felvilágosítsa. Malandin, ki ismét kapuja előtt állt, nevetett, midőn arra ment. Miért nevetett ez ember? Az utcán feltartotta Cr.quotet szolgáját, ki még kibeszélni sem engedte, hanem a házára ütött s azt mondta neki: »Menj, menj te kitanult vén kópé te, menj!«

Hauchecorne gazda elbámolt. Ismét nyugtalanabb lett. Mit jelent ez a »kitanult kópé« elnevezés? Midőn Jourdain vendéglőjébe került, azonban a kötéldarabka történetét kezdő hánytorgatni. Egy montrelliersi fiatal paraszt azonban csakhamar közbeavatkozott: — Fogd be a szád, vén gazember, mi már ismerjük a te kötéldarabodat! Hauchecorne dadogott: de hisz a pénztárczát megtalálták — — No persze, persze hékám, az egyik megtalálta, a másik meg visszaviszi. Ő, ismerjük mi már az ilyen fortélyokat! A paraszt azt hitte, mindjárt meg kell

— Ha nem képes a kormány kötelességét teljesíteni, hagyja oda a helyét! Perczekig éljenzt a baloldali tábor — a jobboldalon pedig felemelkedett Bánffy Dezső br. miniszterelnök és az akadémia babóráira méltó munkálatot teljesített.

Tudományosan osztályozta az interpellációkat és a következő három osztályt határozta meg:

- 1. Vannak interpellációk, melyek még érdemleges feleletre megérve nincsenek.
 - 2. Vannak interpellációk, melyek meg nem felelhetők.
 - 3. Vannak interpellációk, melyekre nézve még s 30 nap elmulva nincsen.
- Ugyebár ez elég mulatságos? És Bánffy Dezső báró mindezek ellenére ma mégis csak miniszterelnök? Miért nem egyetemi professor?

Az általános zajos derűség csak akkor csillapodott le, mikor Miklós Ödön földművelési államtitkár belefogott a kőbányai sertelek ügyében már az ülés elején bejelentett felvilágosításainak előmondásába.

Miklós Ödön vázása általában megnyugtatta a Házat, kevésbé volt azonban épületes az a komédia, melyet az elnök a házszabályoknak nem létező szakaszai mögé rejtőzve rendezett abból az incidensből kiindulva, hogy Molnár Józsiás meg akarja köszönni az államtitkár felvilágosításait.

— Miután az interpellációra nem választ, hanem csak felvilágosítás adatait, a házszabályok szerint nincs joga szólani a képviselő urnak.

Az elnöknek ezt az enuncziációját egy-másután kifogásolták és cáfolták meg: Ugron Gábor, Polonyi Géza, Szederkényi és Horváth Nándor, de az elnök mintha mi sem történt volna, a következő furcsa kérdést tette fel szavazásra:

- A kik helyeslik az elnök magyarázatát, álljanak fel!
- A kérdés feltevéséhez kerek szót! Kiált Polonyi Géza és e percében már felmelegedik a kormánypárt szavazásra.
- A többség elfogadta az elnök magyarázatát — Polonyi képviselő urat rendre üsitom és figyelemzetem, hogy ne zavarja az elnököt. Madarasz képviselő urat illeti a szó. Zúgott és zajongott, nevetett és bosszankodott az egész ellenzék és a szinte ierhatlan felháborodás még akkor sem hagyott alá, mikor az öreg Madarasz belefogott hajdan, ugy 1893-ban beadott interpellációjának reklamációjába.

— Lehe: ehhez hozzászólni? kérde navivul Ugron Gábor; a képviselő urnak meg nem is válaszoltak és mégis beszélt, tehát azt kell hinnem, hogy valami közérdekű tárgyról van szó.

Szilágyi sem állhatta meg nevetés nélkül az ügyes ötlelet, de azért meg sem akarta megadni a szót Molnár Józsiásnak, a ki most már a házszabályokhoz kert szót.

— A házszabályok melyik szakaszához tetszik beszélni? kérde az elnök nagy ravaszul.

— Amelyeknek értelmében Madarasz képviselő ur beszélt — vágja vissza Molnár és kaczag az egész Ház.

— Különbön kijelentem, hogy megnyugvással tudomásul veszem a választ! szölt még Molnár és leült.

fuladnia. Tehát most már ert! Azzai vádoltak, hogy a tárcza visszaadása az ő révén történt, hogy ő küldte vissza azzal a szolgával.

Vedekezett a hogy tudott, de a szemébe kaczagtak Dühében nem tudott most menni, eltávozott a vendéglőből az ott maradtot vendégek gunyhahotájá közt.

Haza ért elkeseredve, megtörve, dühösen, megsemitülve a szégyentől és magánkiül a gyalázattól. Kétségbeesett, hogy artatlanságát bebizonyíthatja valaha. És ez a gyaua a legérzékenyebb helyen találta, a szívet törte meg.

Ezen ul újból elkezdte történetét mesélgteni, ahol s akinek csak lehetett, majd ezzel, majd azzal hozzáadással bővítette ki elbeszélést, mindig újabb és újabb bizonyítékokat hozott fel, mindig újabb okokat és újabb elenvetéseket, melyeket ő magános óráiban eszelt ki szépen. Beszélhetett a szégyeny öreg a mennyit akart, minél több argumentumot hozott fel ügyének tisztázására, annál inkább öszszebonylítja azt s annál kevésbé hittek neki.

— Hazudik! A ludas mosakodik, válaszolták elbeszéléseire.

Akkor elkezdett káromkodni, kiabálni, esküdni — mit se használt.

A dolog emésztette egészségét. Napról-napra öszszébb esett, a nép már csak mulatságból is elbeszélte vele a kötéldarabka történetét; csipkedték, gunyolták annyira, hogy dűhe csaknem örüllt tévé.

Deczember vége felé oly lelki és testi kimerülés vett erőt rajta, hogy ágyban kellett maradnia. És nem is kelt fel többé. Január első napjaiban meghalt és a balálküdelem delriumában is artatlanságát bizonyítgatta, folyton azt rebesgette:

... egy darabka kötel ... egy darabka kötel ... itt ... itt van ... biró ur ... egy ... darabka ... kötel ... Ford. L. —szky.

Szilágyi Dezső látva, hogy le van fűzve, ahhoz a jogáshoz folyamodott; a melyet a királyi ügy-zek szoktak a delikvenssekkel szemben alkalmazni. Tudvalevő, hogy mikor a halálra ítelt az ítélet végrehajtása előtt beszédebe fog, az ügyész dobpergessel halgattatja el — Szilágyi Dezső mikor Molnár utolsó szavait mondotta, — teljes erejével vagy öt perczig razta a csegetyüt, hogy ne lehessen érteni a Molnár szavait.

Egyszerre akartak a függetlenségi- és negyvennyolcasok valamit megköszönni a kormányának és Szilágyi Dezső azt sem engedte.

Az ülés végén aztán felolvasták az országgyűlés elnapolásáról szóló legfelsőbb királyi keziratot, melylyel Bánffy Dezső báró aztán átsejtett a főrendiházba, a hol az ott jelenlevő 18 főrend azt hódolattal tudomásul vette, valamint Csaszka érsek indítványára abba is beleegyeztek, hogy az elnökség a királyi születes napján a főrendek törhetlen ragaszkodását tolmácsolja, mire az ülés meg fél egy előtt véget ért.

Felhívás.

Valamely nemzetnek az öszszes művészeten való előhaladottságát, tehát műveltségi fokát, nyilvános munkátokasain s műgyűjteményein kívül, főleg abból ítelhetni meg, hogy a művészek s műpar iranti érdek és hajlandóság azokkal foglalkoznai, miként van annak minden rétegeiben elterjedve.

Valamint a zene, ugy a kisebb képzőművészet lélekmelő s nemesítő hatása ismeretes. A (üzhelynél, a család kebelében, gyakran egymás kedveért kölcsönösen foglalkozza vele, a családi élet bensőségét emeli s apró műtermékeivel a ház bensejét dísziti, a műzés neveli és kifejleszti. Inno van, hogy valamin a család heisó életében ugy a műkedvelők sorában is a nőknek jelentékeny és kiváló szerep jut.

Mindezen szempontokból az 1896-iki ezredéves országos kiállítás XX. csoportjának kebelében, mint önálló alcsoportban a hazai műkedvelők műveinek kiállítását tettetett terbe.

E csoportban ki fognak állíttatni a műkedvelésben üzőt képzőművészetek termékei, tehát festmények, szobrok, a mennyiben amatőrök által készítették és a kiállítás képzőművészeti csarnokában való elhelyezésére igényt nem tarthatnak ugyan, de mind a mellett a művészet bizonyos fokán állanak, továbbá az immar oly jelentékeny kulturális tényező gyant jelentkező műkedvelői fenypézszer termékei.

Ugyancsak e csoport keretében fognak bemutatni a műkedvelőknek az iparművészet keretébe vágó mindennemű művei, tehát a legyező- és selyemfestés fára festés, a majolika- és üvegfestés, fametszés- fagyvas- és égetés, továbbá mindennemű női kézimunka s főleg a himzés magasabb műzéslet és ügyesség tanúsító termékei s általában az iparművészeteknek bármely ágába tartozó tárgyak a mennyiben amatőrök által készítették.

A női kézimunkák e csoportba való felvételével egy igen jelentékeny és intelligens elemnek kívántunk alkalmat nyújtani műgyűjtese bemutatására. A különböző női tanítézetek, továbbá az ipari és házi kézimunka mindennütt nagyobb arányokban szerepelni fog. De míg a tanítézetek kiállításra a kezdők munkáinak és a tanulószernek bemutatására vonatkozik s a különféle ipari csoportok a hatásos-kerület, kenyérkeresetből és gyárilag üzőt ipari női kézimunkákja és a nép hagyományos és egyszerűbb technikájú házi iparát fogja fel-fülfütni; a műkedvelők kiállításának egyik szép feladatát a művelt középosztály és a fő-rangu hölgyek magasán képezett ízlésének, alkotásainak egybegyűjtése és bemutatása fogja képezni. A melynek pedig meg van az az értékök, hogy a magyar stílyt ornamentika leg-újabb felkarolásával ezek is egy nemzeti elemet tartanak ébren, mint egy műveszi képét, melyet a mult virágiból és emlékeinek aranyos szálaiból himzenek meg.

Van szerencsénk mindezek folytán, tiszteltteljesen félkerni mindazokat, a kik a fenntebb vázolt keretbe illő műalkotásokkal foglalkoznak, hogy azokkal kiállításunkon részt venni sziveskedjenek.

Kérjük egyszersmind, hogy eziránti szives készségeket az ezredéves országos kiállítás igazgatóságának (Budapest, Városliget) mielőbb, legkésőbb pedig a folyó évi június hó 31-éig bejelenteni sziveskedjenek. Maguk a kiállítandó műtárgyak a jövő évi február hó 28-áig küldendők be.

A szükséges közefelvi felvilágosítást okat a kiállítási igazgatósága készséggel adja meg. Budapest, 1895. április hó. Dr. Schmidt József s. k. min. tanácsos, kiállítás igazgató. Eöry Farkas Kálmán s. k. a XX. alcsoport-bizottság elnöke. Dr. Szendrei János s. k., az albizottság előadója.

Városi közgyűlés.

Debreczen, május 30.

Debreczen sz. kir. város törvényhatósági bizottsága ma d. e. — gróf Degenfeld József főispán elnöklete alatt — rendes közgyűlés tartott, mely szében volt látogatva Gróf Degenfeld József Főispán üdvözölvén a

megjelent bizottsági tagokat, olvastatik a már czius és április hónapokról szóló polgármesteri jelentés, mely minden megjegyzés nélkül tudomásul vétetik.

A városi pénztárak feleslegesnek elhelyezése tárgyában kelt belügyminiszteri leirat az eddigi intézkedést jóváhagyván, utasítja a város közönségét, hogy ez-entul évenként állapítsassék meg az elhelyezés módja és mikéjje?

Olvastatik a városi egységes bor-fogyasztási illetékre vonatkozó újabb szabályrendeleti javaslat, melyet lapunk tegnapi számban egész tejedelmében közöltünk.

A javaslat szerint minden hektoliter bor után 1 frt illeték szedendék. Márk Endre a javaslatot sérelmesnek és törhesnek tartván kívánja, hogy a helyi termésű borok megvédelmeztesse nek s csakis 50 krt illeték szedessék utánuk. Gróf Degenfeld József főispán megjegyzi, hogy a javaslat éppen az a célja, hogy egységes illetek alá vettesse nek ugy a beszállított, mint a helyben termelt borok. Azt azonban nem ellenzi, ha az illeték 60 krtban állapíttatik meg. Hajdu Gyula azt indítványozza, hogy a seprűbor után 50 krt, a szinbor után 60 krt illeték szedessék. Simonffy Imre szerint nem szabad koppelasztgatni a városi pénztár jövedelmét, állapíttassék meg az illeték 60 krtban.

A közgyűlés a 60 frtos tételt fogadja el. Ju hássz Ignác kifogásolja, hogy a javaslat későn osztatot szét a bizottsági tagok között. Ugyanez történt a zárszámadással is, melybe a bizottsági tagok alig tekinthettek bele. Kéri a jövőre, hogy az ilyen fontos tárgyakat kellő időben osszak szét nyomatásában a bírságot 50 ról 10 frtig kívánna megállapíttatni. Különbön az egész munkálatot győző alkosztásoknak tartja, melyet csak módosításokkal lehet elfogadni. Dr. Nagy Zsigmond szótlan javasol módosítást, melyhez Abraham László is hozzájárul.

Harsányi János helyteleníti azt, hogy a javaslat a helyi termelőket sújtja.

Lenygyel Imre azt indítványozza, hogy az egész szabályrendelet, újabb szövegezés vegett, adassék vissza a tanácsnak; Juhasz Ignác megelégednék azzal is, ha a 2-k § adatek vissza újabb szövegezés vegett; Kiss Albert és Dicsőfi József az egész javaslatot visszadotni kívánják; J. o. o István csakis a 2-k § visszautasítását kívánja, hasonló értelemben szól a Lenygyel Imre; gróf Degenfeld József a 2-k §-t azon utasítással adatná vissza, hogy a helybeli termelők érdekei megóvassanak az idegenekkel szemben, a ugy a bejelentési határidő, — mint a fizetési határidő, pontosan kitűndetve legyen az új javaslatban s belevetessék dr. Nagy Zsigmond azon indítványára, hogy az idegely helyről a behozt borokra nevére a sorompókál való fevétel bejelentésnek tekintetik; Békesy László ugy óhajta, hogy az új szöveget, hogy a javaslat esetleg egy újabb szakaszsal kibóvittessék; dr. Bakonyi Samu azonban nevetben van, hogy az első § el-fogadása tevésesen alapult, az elnök tévesen mondta ki a határozatot, midőn pedig nyilván való a tevésés, akkor újabb tárgyalás alá lehet az ille ó kérdés tenni; gróf Degenfeld József erre kijelenti, hogy míg ő az elnöki székhén ül, nem fog megtörtenni az, hogy egy már kimondott határozatot megváltoztasson; Márk Endre első felszólalásában kifejtett indítványára nevé tesz felvilágosító nyilatkozatot, mire a közgyűlés elhatározza a 2-k § visszaküldését olyan értelemben, mint azt a főispán proponálta.

Szabolcsvármegyének a járványos és fertőző betegségek jellege közötti különbség szabályozása tárgyában a belügyminiszterhez intézett felterjesztése: hasonló szellemű felterjesztészel tamogattak.

Következnek a választások. A főispán ket szavazatszedő küldöttséget alakít. Az egyiknek elnöke: Lengyel Imre, — tajuji Kovács József és Harmath Gergely, jegyzője Medgyaszay Miklós; a másiknak elnöke: K. Tóth Antal tagjai: dr. Sz. Szabó József és Páfi Gábor, jegyzője: Roncsik Lajos.

A kandidáló bizottság tagjai: a közgyűlés részéről Sery Ede, Paksy Imre és Jóó István (utóbb az elhunyt Tóty István helyét) a főispán által kinevezve: Márk Endre, Kuczik Gábor és Misko'czy Jenő (utóbbi az elhunyt Fráter Imre helyett)

A mezőfőispán kapitányi fogalmazói állására kijelöltettek: Illyés Gyula, Ács Nagy Ferencs és Simon Viktor. Beadatott: 116 szavazó lap s esetl **Ács Nagy Ferenczre** ölt. Illyés Gyulára 53, Simon Viktorra 1 szavazat, (egy szavazó lap semminek nyilvánította) e szerint Ács Nagy Ferencz választott meg.

A rendőrfőkapitánysági iktató állásra kijelöltettek; Dezső László, Ethey Ferencz és Gyurkovics Dezső. Közfelkiállással megválasztott: Dezső László.

A Ludovika-akadémiába ajánlatik, a város alapítványára első helyen Pálfi Nándor fia Gábor, jeles bizonyítvánnyal, kit a közgyűlés egyhangulag elfogad. — Pruzsinszky Károly fia Dezső, elégséges bizonyítvánnyal: második sorban ajánlatnak a tanács által Bíró Kálmán fia, Bela, s Molnár Lukács fia József. Az utóbbi 3 között szavazást kértek s esete Pruzsinszky Dezsőre 55, Bíró Belára 29, Molnár József-re 23 szavazat, — tehát a tanács által ajánlott sorrend maradt meg.

Az 1894-ik évi tári zárszámadásokra, hogy e számadást kért tagoknak, kik át kérték e felszólalás figyelmét Zsigmond halasztásában 43 szavazattal tettek.

Következett volna alig szólottak koczkaztatta meg az a vásártér rendezésére. Mire olyasféle válaszra még! A nagyérdemű, a betegeskedő Győző, Berger József, Imre s Pongó Komlóssy Dezső nyát, hogy azon a nyak tárgyalatnokka a hazi penztárba.

Az alapítvány vizsgálására bizottság néacs és a jog s pénzügyre, hogy a szabálytervezet legyen. A kérdésnél Márk Endre dulas megszüntetését, hogy az idevonatkozó legyen legyen s az ügyre legyen jelen.

A zárszámadás órákor a főispán hátralevő tárgyakat

Újdonságok Képvisele

Városunk Károly III-ik választási képviselője: Körös a képviselőház elnök 23-en kelt felhívásból kerülten teltetik s az 1874. tanostitandó ezen a listások követezők:

1. A törvény tásnál szavazati jog 1894. ében készült választói névjegyzék

2. Választói gyakorlati kézikönyv

3. A választási jogosultságuk könyve egy előleges figyelmezteték fognak közzétetni alkalmával a választómatadók.

4. A választási június 12. napján veszi kezdetet.

5. Választási tanáserterme.

6. A választási elnökül Buzás János, jegyzőül Harács Balint.

7. A szavazás kezdik meg.

8. A választó nemű gyűgyverrel, vá szabad.

9. Képviselet minden választójára, be a választási elnök megelöz napon isban ilyen ajánlat nyitása után adandó.

10. Az ajánlat részére a szavazó bizalmi ferfi jelölés, azonban az ajánlatólmi. — Az ajánlat részére adandó.

Kelt Debreczen választmányának üléséből.

Sir kir. tanács mint a központ

Ve a központ

* A III-ik és 48-as parti folkérnek, h vasárnap, d u vendéglő (csap ben megjelenés rületi gyűlés t lölés. Az intéző

* A ki ingy csavargót fogott a Királyi Marton hogy Debreczenbe jött, a midőn a Kassáról Miskolcra jött és egy óráztelegyben bevette magcsiba. Már Uj Felmikor a kalauz ny Eleinte elkezdett zette, hogy neki D de elvesztette késő jegy nélkül ült fel nem fogjak a sok

birodalmi bizottsági tagokat, olvastatik a már...

birodalmi bizottsági tagokat, olvastatik a már...

birodalmi bizottsági tagokat, olvastatik a már...

birodalmi bizottsági tagokat, olvastatik a már...

birodalmi bizottsági tagokat, olvastatik a már...

birodalmi bizottsági tagokat, olvastatik a már...

birodalmi bizottsági tagokat, olvastatik a már...

birodalmi bizottsági tagokat, olvastatik a már...

birodalmi bizottsági tagokat, olvastatik a már...

birodalmi bizottsági tagokat, olvastatik a már...

Az 1894-ik évi házi és alapítványi pénztári...

Következett volna most a tárgyalás, azonban...

Az alapítvány jogi természetének megvizsgálására...

A zárszámadosok elfogadta, d. u. 1 órakor...

Ujdonságok.

Képviseelő-választás.

Városunk Kossuth- és Varga-utcából álló III-ik választókerületének országgyűlési képviselője...

1. A törvény 73. §-a szerint a választásnál szavazati joggal bírnak...

2. Választói jogát kiki csak személyesen gyakorolhatja.

3. A választóknak a választás napján jogosultságuk könnyebb igazolhatása és mindegy...

4. A választási eljárás a f. 1895-ik évi június 12. napján szerdán reggel 8 órakor veszi kezdetét.

5. Választási hely: a városháza nagy tanács terme.

6. A választás vezetésére megválasztottak: elnökül Buzás Elek, helyettesül Váczy János, jegyzőül Hanke Emil, helyettesül Takács Balint.

7. A szavazást a Varga-utcai választók kezdik meg.

8. A választóknak, a választásnál semminemű fegyverrel, vagy bottal megjelenni nem szabad.

9. Képviseelőjelöltet ajánlhat a kerület minden választója, ezen ajánlat irásában adandó be a választási elnöknek...

10. Az ajánlattal egyidejűleg minden jelölt részére a szavazat-zedő küldöttséghez egy bizalmi férfi jelölőd; szabad-ápolban áll azonban az ajánlónak...

Kelt Debreczen sz. kir. város központi választmányának 1895. Május 26-án tartott üléséből.

Simonffy Imre kir. tanácsos polgármester, mint a központi választmány elnöke.

Vecsey Imre a központ választmány jegyzője.

A III-ik kerület függetlenségi és 48-as párti választói tisztelettel fölkértem, hogy június hó 2-án, vasárnap, d. u. 4 órakor, a Koronavendéglő (csapó-utca) nagytermében megjelenni sziveskedjenek...

A ki ingyen utazik. Egy előrelmes csavargót fogott el tegnapi délután...

Az újkorai bölcseszék legkiválóbbika Schoppenhauer Arthur a frankfurti bölcsészegylet és a legolvasottabb munkájában...

Az ingyen utazni akaró csavargót letartóztatták.

A debreczeni csizmadia-társulat nehány tagja 1895. évi június 3-án, hétfőn, a Korona vendéglő ujonan díszített tanzertermében zártkörű tanzestélyt rendezett...

Poharazás közben. A Debreczeni G. fele korcsmában találkoztak össze Markovics József lókupecz és Kovács János földmivelő. Beszélgettek, borozgattak s örök barátságot esküdtek egymásnak...

Tizenhárom éves gonosztevő. G. n. a d. t. Györgyiparos tanoncz és még csak 13 éves. Dolgotalan, rejt. gyerek s lop, mint a szarka...

Szerencsétlenség Nagy szerencsétlenség történt ma d. e. 10 órakor a kisvárad-utca egyik épülő felhőn levő háza előtt. Egy nehány munkás épület vasakat rakott le, mi közben egy nehéz vas r. esett Szalkai Gábor napszámos lába fejére...

Halálozások Városunkban 1895. május hó 19-től május hó 25-ig következő halálozások történtek: Özv. Gál Ferencz 64 év. ref. tüdőlob. Dezi Juliánna 3 év. ref. vörheny. Egy István 57 év. ref. öngyilkosság. Diószegi Ferencz 7 h. ref. tüdőlob. Czegédy Róza 10 év. ref. tüdőlob. Lőrinczi Zsuzsanna 23 év. ref. görcsök. Vasári Erzsébet 2 év. ref. tüdőlob. Szodrai István 57 év. ref. haszhártyalob. Tóth Lajos 1 év. ref. tüdőlob. Szijgyártó József 6 h. ref. görcsök. Kerekgyártó Sándor 1 év. ref. béhurut. Özv. Kerezi Jánosné 68 év. ref. aggkor. Csikos Ilona 4 h. ref. béhurut. Bartha Pál 4 h. ref. gyermek-aszály. Vágó Károly 37 év. ref. tüdőlob. Begnics R. 24 év. róm. kath. tüdőgümőkör. Oláh József 3 év. ref. görcsök. Fodor A. 60 év. ref. aggkor. György Elek 44 év. ref. tüdőgümőkör. Bujdosó István 10 év. ref. tüdőlob. Kappa Margit 1 év. ref. béhurut. Kiss Istvánné 76 év. ref. tüdővesz. Kozma István 56 év. ref. tüdőgümőkör. Özv. Orosz. Lászlóné 63 év. ref. beláturadás. Major Gábor 1 éves év. ref. hörkhurut. Murvai Zsuzsanna 4 h. ref. béhurut. Bartha Margit 9 h. ref. görg. kath. görcsök. Özv. Rosenberg Ignác 66 év. izr. végelgyengülés. Balog Lajos 31 év. ref. tüdővesz. Bencze Erzsébet 11 év. ref. tüdőlob. Lőrincz László 53 év. ref. alképlet.

Verekedés. Tegnap este a n-szap panos-utczán Kálói István és Kovács Daniél napszámosok részeg állapotban össze veszték. Kovács egy nála levő vasgombos végű bottal kérészer úgy fejbe vágta Kálót, hogy az eszméletlenül esett le a földre Kálót a közökhöz, Kovácsot pedig a rendőrség börtönébe szállították.

Virágtolvaj. Széll András 6r volt a virágpiaczon. A virágot eláruló fókák örültek, hogy van valaki, aki az jelenként künhagyott virágokra felgyógy. Azonban naponként vétek észre, hogy áruikat minden a kálommal valaki megdéz-málja. Nagyon gyana-kodtak Széll Andrára, a ki naponként igerte hogy majd meg fogja a tolvajt, csak legyeng-k türellemmel. Egy alkalommal azonban meglesték az őrt és éppen akkor csípték el, a mikor jáva-ban déz-málta a sárga rózsákat és rezedákat. Kutatást rendeztek házánál, a mely egy tele volt virággal, mint valami üveggház. Ugyanis a míg Széll András nagy buzgósággal hazá hozta a virágokat, addig elejparja azokat pénzre tenni igyekezett.

Az életkorok egyes időszakai. Az újkorai bölcseszék legkiválóbbika Schoppenhauer Arthur a frankfurti bölcsészegylet és a legolvasottabb munkájában...

mert bizony hosszú élet pályája alatt (83 éves korában halt el 1861-ben Frankfurtban) igen kevés része volt az elismerés és dícsősegből.

A Parerga apróbb töredékek és fejtegetések gyűjteménye. Ezek között az életbölcsesség aphorizma című dolgozata a világ-irodalomban örökbecsű helyet biztosít szerzőjének. Az ezen dolgozatban kifejtett eszmék fenségesen vázolják az emberi élet viszonyait...

A parerga és paralipomena I. kötetében az életbölcsesség aphorizmainak utolsó VI. fejezetében azon külsőségeket veszi szerző bonczkes alá, amelyek az emberi élet egyes időszakai között feltalálhatók, és mint-hogy a magyar irodalomban e fejtegetések meg állítva nincsenek, legyen izellőlők azokból a következőkben — egyet s más bemu-tatnom:

Egész életünkben csak a jelent bírjuk teljesen, soha egyebet. A különbség csak az hogy mi kezdetben egy hosszú jövőt élünk vége felé pedig hosszú múltat látunk magunk megett, továbbá az idő alatt, verméréskletünk de nem jellemünk bizonyos ismert változásokon meggyeresztül, mi miatt mindig más színben tűnik fel jellemünk.

Gyermekkorunkban inkább fölismerőleg mint akarólag lépünk fel. Epp ezen alapszik életünk első negyedenek boldogsága, a mely miatt az utób mint elveszett paradicsom tünik el hátunk mögött. Gyermekkorunkban kevés összekötettségünk, csekély szükségletünk van — lenyűn nagyobb része a megismerést tartja földatának. Az értelem, épp úgy mint az agyvél, mely már a 7 életévben teljes nagyságát éri el, korán fejlődik ki, ha nem is érett és az előtte meg új világban folyton táplálékot keres. Ebből következik, hogy gyermekkorunk c-upa költészet; az ifjúkor, épp úgy mint a költészet minden egyes dologban a platonikus értelmet, vagyis a lényegkutatótja. Minden tárgy mint képviselője lép fel saját nemének, és egy eset annyi, mint más ezer hasonló eset. Mentől fiatalabbak vagyunk, annál inkább helyettesíti minden egyes dolog, a hozzájár tartozó éget nemet; ezen fölfogás evröl-évre csökken; és ezen alapszik ama nagy különbség a benyomásokban, a melyeket az egyes tárgyak ifjúságunkban és öreg korunkban rank gyakorolnak.

Mar gyermekkorunkban képződik ki későbbi világzeteink szilárd alapja; később lesz az keresztül vive és befeljeze, de lényegében nem lesz megváltoztatva. Ezen tárgyalgás és költői világzeteit forrunk, mely a gyermekkor sajátja, gyermekkorunkban inkább a megismerés, mint az akarát az irányadó. Innen van az egyes gyermek komoly, szemléző tekintete, a melyet Raphael a Madonnához oiy szerencsésen felhasznál.

Epp ezért oly boldog a gyermekkor, hogy a vis-zamelekezés mindig kellemes az emberre. A meg mi egyszerűen oly komolysággal törekszünk a tárgyak szemléleti megérésére, — addig másrészt a nevelés azon fáradozik, hogy fogalmakkal ismertet meg. De a fogalmak egy-magukban nem képezik a valódi lényegét: sőt a lényeg, tehát összes ismeret-ink valódi alapja és tartalma a világ szemléleti fölfogásában rejlik. Ezt azonban csak önerőnkől érhetjük el és ezt nem lehet semmi módon kívülről belünk ültetni. Ugyanazért egy szellemi, mint erkölcsi értékünket nem külvilágból nevezünk meg magunknak, hanem az a saját és Pestalozzi összes nevelés művészet sem képes egy születtett tökélyből gondolkodó embert kiképeznie: sohasem! mint közönséges tökélyből születtett, ugys fog az meghalni. Az első szemléleti külvilág ímént leirt melyre ható-fogásából kitűnik az, mért hatolnak annyira emlékeztünkbe gyermekkorunk élményeink és környezetünk. Az ifjúkorban úgy tűnik fel a világ, mint egy paradicsom — arkádját látjuk szemünk előtt, a melyben mindnyájan születünk, később tamadt bennünk a valódi élet utáni szomjúság, a tetők és szenvedések utáni vágy, mely belehajt bennünket a nagy világ zá-jába. Ebben más oldalról ösmerjük meg a dolgokat; lassan köv-tkezik ezután a nagy kiab-rándulás, a melynek elérése után mondhatjuk: — a képzelődé-ek kora elmúlt, és ez a családás folytatást fokozódik. Ezért mondhatjuk, hogy az élet gyermekkorunkban úgy tűnik fel előttünk, mint színházi díszlet, — tál-felből szemlélve; öregségünkben a közelből látjuk azt.

A gyermekkor boldogságához a következő körülmény is hozzájárul. Valamint a tavasz kezdetén minden lombnak ugyanaz a színe s majdnem ugyanaz az alakja: úgy mi is mindnyájan kora ifjúságunkban igen hasonlítunk egymáshoz, és teljesen illeszkedünk tarsainkhoz. A különbség csak a serdülő korban jelentkezik és folyvást nő aztán, mint valamely kör szegari.

A mi életkorunk első felét, vagyis ifjúságunkat mégis annyira szomorítja, sőt néha boldogtalanná teszi, az a szerencsehajzászat, azon biztos feltételekből kiindulva, hogy azt fel kell ovtelven találnunk az életben. Ezért sohan folyton csatlakoznak reményeinkben és a kuforra a megélede-lenségnek. Alig sejtett s álmódott boldogság ingatag képei repülnek lelki szemünk előtt és husztalan vagyódunk

azok megvalósulása iránt, Ezért ifjúságunkban helyzetünk és környezetünkkel, bármink is legyenek azok, többnyire nem vagyunk melege-gedve. Valóban sokat nyereünk, ha az ifjúsá-got korán oktatnák arra, hogy ama tevésmet, hogy sokat lehet e világban élvezni, irtsák ki ben-ejükből. De legtöbbnyire éppen megfordítva történik mert előbb ismerjük meg a világot a költészet által festett jelenetek az ifjúságnak hajnalpirjában csakugy pompáznak tekintetünk előtt és mi egünk a vágtyót, hogy azokat mi-előbb megvalósítva láthassuk, hogy megragad-juk a szivarványt. Az ifju ugy varja pályafu-tását mint valamely érdekes regény kezdetét: úgy áll aztán be a családás, mert a mi ama képeknek azon ingerlő báj kölcsönözte, ép ama körülmény, hogy azok csupán képek voltak — és valóságban nem léteztek.

Közgazdaság.

Kőbánya veszedelme.

Körülbelül 200.000 darab sertéssel szokott megtelezni az a 180 holdnyi terület, melyre 300 darab sertés-szállás van ráépítve. Ezt a 200.000 sertést darabonként átlagosan 200 kilogrammra becsülvé, 40 millió kilogramm sertésbusz szedi ott normális időkben magára a háját és szalonát. Ez a husporczi aigban nem elegendő volna arra, hogy Budapest nepe egy álló esztendőn keresztül, kellő kenyéradagok támogatása mellett, megéljen belőle.

A sertések elhullása Kőbányán nem ismeretlen dolog, olyan sok állat közül egyik-nek-másiknak csak akad valami málörje, amitől egy kicsit meg-megdöglik. Csak hogy az el-hullás számárányai mások most, mint voltak más időkben.

Normális időkben 300—800 darab ment naponként az elhullott sertések száma. Nyáron több, mint telen. — Hirtelen időváltozással is szaporodtak a komoly végezetű betegségek.

Ez év május havának első hetében, jobban mondva ápril 26-tól május 3-ig eső heten már 259 darab állat elhullott el. Május 3-tól 10-ig ismét több: 430 db, 10-dik és 17-dike között meg már 771 db, 17-dikétől 24-dikeig pedig 1654 darab. Azóta is napjára 350 darabot számítva, a májusi események számát mintegy ötezer darabra lehet taksálni.

Kőbányán különös jelenséggel lépett föl a betegség, nem csoda, hogy az orvosoknak még ma sincs sejtelmük a baj tulajdonképeni mivoltáról.

A betegség főtünete, hogy a beteg állat a hányáskezes kellemetlenlétségeiben szenved. — De e mellett egy egész sereg bajon esik keresztül, a mit az bizonyít, hogy az elhullott állatoknak tüdején, máján, veséjén betegségeket lehet konstatalni, némelyiknek egész teste tele van verőméllesekkel.

Másik különössége a sertésveszék az, hogy nem mindenik disznófajt támadja meg egyforma energiával. Határozottan szocialista jellegű a betegség. Előszerteteltől üldözi az uri fajokat, az angol keresztet, azokat a sertéseket, a melyeknek őseit anyakönyvezeték a tenyészetekben és legkevésbé büntja azokat a parasztfajú közönségs sertés disznókat, a melyek bogáncson és pocsolyán nevelkedtek fel.

Az elhullott sertéseket a kőbányai szappangyár dolgozza föl. A vész első rohamában a gyár nem volt elkészülve arra, hogy napon-kint százakra menő sertés fog aspirálni a szappanná változásra. — Ezért mintegy ezer darabot egy meszes gródbé helyeztek el örök nyugalomra és annak örök tanúságára, hogy még a disznóból se lesz mindig szalonna.

A szappangyárban elolvadó disznókat erős rozmaringolajjal szagosítják be, hogy csak iparilag legyenek élvezhetőek.

A betegség komoly stádiumában szenvedő állatokat leteszúrik és husukat megvizsgálás után, ha nem nagyon rosszak, eladják. Nagy mennyiségben szállítják a sertéseket Budapestre is.

A kőbányai sertésbörze természetesen megszünt dobogni. Üzleti kötések nem történnek. Fix árak tulajdonképen nincsenek is, mert csak egyes darabokat vásárolgatnak ott helyben a közvetlen fogyasztók és minden darabnál külön-külön állapítják meg kiújan ár-folyamat. Május 1 én még 46—47 krajczar volt egy kiló sertésbusz ára Kőbányán, ma 25—26 krajczar is meg lehet kapni a gyanus kiné-zésű, de ehető husu állatok kilóját.

Főszerkesztő: Szinyay Gyula. Felelős-szerkesztő és lapkiadó: Kósa Barna. Főmunkatárs: Dr. Bakonyi Samu. Szerkesztőség és kiadóhivatal főtér 1828.)

Ügyes épületbádogosok

magas munkabér mellett, állandó foglalkozást nyerhetnek, Budapestben, FortOszkár és társánál VIII. Mária-utca 13. sz.

